

Smaahaverne om Byerne drejer det sig om Masser af Penge. Jeg skal ikke nævne Tal, men der er ingen Tvivl om, at det i et Aar som i Aar, hvor Æblehøsten er slaaet fejl, maa være meget store Værdier, der er gaaet tabt for Forbruget her i Landet. Om det nu er Staten, der skal søge at interessere Frugttræavlerne for et Arbejde i denne Retning, eller man skal gaa en anden Vej, ved jeg ikke, men jeg kunde tænke mig, at Staten stillede en beskeden Sum til Laan til Anskaffelse af Sprøjter som de omtalte, og at Lods-ejerne rundt omkring sluttede sig sammen om at købe en saadan Sprøjte og saa betalte et ringe Vederlag for at bruge den, eller at man lod en Mand sprøjte et vist Kvarter. For det er vel egentlig det, Frugtavlen lider mest under, at Træerne staa fuldstændig ubeskyttede mod disse lumske Svampeangreb.

Jeg nævnte før Beskæring. Det er maaske et lidt for detailleret Spørgsmaal at komme ind paa, men jeg vil dog henstille, at man ved denne Forsøgsvirksomhed kommer ind paa under lige Forhold at undersøge, hvorledes Beskæring og Ikke-Beskæring virker. Der er store Divergenser indenfor Sagkundskaben paa dette Omraade; et Sted holder man paa Beskæring, et andet Sted siger man, at Beskæring er absolut forkastelig, men naar man ikke kan praktisere begge Dele under lige Forhold, er det jo meget vanskeligt at give nogen bestemt Dessin i den Retning. Paa en Plantage som denne, hvor Jorden efter Sigende skal være ensartet saa godt som over hele Arealet, maa man kunne ganske nøje konstatere, om man skal beskære eller ikke. Alene det, at man kan faa dette slaaet fast, forekommer mig at være af ikke ubetydelig Værdi.

Hedegaard: Som allerede nævnt er det foreliggende Lovforslag en Gengang. Ærede Medlemmer, der var Medlemmer af Rigsdagen i Fjor, vil vide, at jeg den Gang var en Modstander af Lovforslaget. Jeg mente ikke, at Resultaterne vilde komme til at svare til Udgifterne. Da vi ikke naaede nogen egentlig Udvalgsbehandling i Fjor og ikke fik yderligere Oplysninger om, hvorledes Sagen skulde praktiseres, og hvad det vilde koste, og da Lovforslaget nu foreligger i akkurat samme Skikkelse baade med Hensyn til Indhold, Bemærkninger og Beregninger, maa min Stilling begribeligvis være den selv samme i Aar. Og jeg maa sige, at skønt de forskellige Ordførere næsten

har lagt mere Varme ind i deres Veltalenhed i Aar end i Fjor — som der ogsaa blev sagt af den ærede Ordfører for det radikale Parti (Kr. Pedersen), navnlig tror jeg, han i saa Henseende nævnte Ordføreren for mit Parti —, har disse Ordførelser ikke i mindste Maade formaaet at overbevise mig om, at vi nu burde gaa til Gennemførelse af dette Lovforslag. Men da vi sandsynligvis vil faa en Udvalgsbehandling, afventer jeg, om der dér skulde komme noget frem, der kunde overbevise mig. Men jeg vil sige, at jeg staa meget tvivlende overfor, om noget saadant vil komme frem.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange Bemærkninger, men henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor. Med Hensyn til Værdien af saadanne Forsøg stiller jeg mig fremdeles meget tvivlende. Jeg tror ikke, at en Iagttagelsesplantning her paa Sjælland, i Nærheden af København, i synderlig Grad vil faa Betydning for hele det øvrige Land, i alt Fald ikke en saadan Betydning, at det vil være forsvarligt at indrette denne Forsøgsstation under Hensyn til den Bekostning, det vil medføre. Hvad angaar Bekostningen, har man nævnt Tallet 10 000 Kr. om Aaret — det vil stige lidt, siger man. Det tror jeg ogsaa, man gør klogest i at sige. Den Kalkule, som her er opstillet over de Udgifter, som denne Plantning vil medføre, og som er opstillet af Statens Planteavludvalg, mener jeg for mit Vedkommende er saa usandsynlig, at man næsten ikke har synderlig Lyst til at beskæftige sig med den. Den er ikke alene usandsynlig, men praktiske Mænd vil sige, at det vil være umuligt at udføre dette Foretagende paa en saadan Maade, at Budgettet holder, hvis der skal drives Forsøg derude. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Vilhelm Rasmussen) fremdrog Udtalelser, som var fremsatte her i Fjor af det ærede Medlem Hr. Brorsen, og som gik ud paa, at hvis vi, det ærede Medlem Hr. Brorsen og jeg, som i Fjor talte imod Forslaget ogsaa af finansielle Grunde, havde Tro paa, at de 10 000 Kr. i nogen Maade vilde slaa til, vilde vi maaske kunne se bort fra den anden Side af Sagen. Men der er ingen af os, som hverken i Fjor troede eller i Aar tror, at Beløbet vil slaa til; jeg tror heller ikke, at ærede Medlemmer her i Salen vil tro, at det vil slaa til. Og hvis der endelig skulde ofres saa store Beløb paa saadanne Iagttagelsesplantninger, mener jeg, at det vilde blive meget bedre og vilde gøre meget større Nytte, hvis de